ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 3.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, *9-го Января* — **1845** — *Wilno.* WTOREK, *9-go Stycznia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 2 Января.

По Высочайшей волѣ, 25-го Декабря, въ день праздника Рождества Христова и воспоминанія объ избавленіи Россіи отъ нашествія непріятеля въ 1812 году, происходилъ, во время молебствія, парадъ въ залахъ Зимняго Дворца и въ Портретной Галереѣ Россійскихъ Генераловъ, участвовавшихъ въ войнѣ 1812, 1813 и 1814 годовъ. Парадъ, по неимѣнію людей съ медалями въ памать 1812 года или за взятіе Парижа, составленъ былъ изъ чиновъ, имѣющихъ медали за Персидскую, Турецкую и Польскую войну, и преимущественно изъ кавалеровъ Военнаго Ордена.

Всѣмъ парадомъ изволилъ командовать Его Императорское Высочество, Главнокомандующій Гвардейскимъ и Гренадерскимъ Корпусами; всею Пѣхотою, Генералъ-Лейтенантъ *Моллеръ* 1-й; всею Кавалеріею, Генералъ-Адъютантъ *Кнорринъ*.

Во время церковнаго служенія, въ Георгіевской и Бѣлой залахъ, гдѣ стояли войска, совершалось молебствіе, съ колѣнопреклоненіемъ, у приготовленныхъ налоевъ.

Въ Портретной Галереѣ, гдѣ собраны были особы, участвовавшія въ Отечественной Войнѣ или во взятіи Парижа, духовенство, по принесеніи Всевышнему благодарственнаго моленія за освобожденіе Россіи въ 1812 году отъ нашествія непріятеля, провозгласило многолѣтіе Императорской Фамиліи и христолюбивому воинству, а также произнесло молитву объ успокоеніи души въ Бозѣ почивающаго Императора Александра I.

По окончаніи молебствія, Его Императорское Величество изволилъ обходить войска, сопровождаемый Преосвященнѣйшимъ Митрополитомъ Антоніемъ, который окроплялъ знамена Святою водою.

Послѣ сего, Государь Императоръ, объявивъ войскамъ благодарность за оказанное ими въ службѣ усердіе, изволилъ приказать отнести знамена въ свои мѣста.

—

Высочайшими Грамотами, 6-го Декабря, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Владиміра 2-й степени, Генералъ-Лейтенанты, Начальники Дивизій: 1-й Легкой Гвардейской Кавалерійской, *Ланской* 1-й, и 22-й Пѣхотной, *Толмачевъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 20-го Декабря, назначены: состоящій по Военно-Учебнымъ Заведеніямъ Полковникъ *Винтуловъ* Директоромъ Михайловска-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St Petersburg, 2-go Stycznia.

Z Najwyższéj woli, 25-go Grudnia, w dzień święta Bożego Narodzenia i pamiątki zbawienia Rossyi od najścia nieprzyjaciół w 1812 roku, odbywała się, w czasie nabożeństwa, parada w salach Zimowego Pałacu i Portretowéj Galeryi Rossyjskich Jenerałów, którzy mieli udział w wojnie 1812, 1813 i 1814 roku. Parada z powodu niedostatku osób z medalami na pamiątkę 1812 roku lub za wzięcie Paryża, złożona była z wojskowych, posiadających medale za Perską, Turecką i Polską wojnę, a szczególniéj z Kawalerów Wojskowego Orderu.

Całą paradą raczył dowodzić Jego Cesarska Wysokość, Głównodowodzący Korpusami Gwardyi i Grenadyerów; całą Piechotą Jenerał-Porucznik *Moller* 1-*szy*; całą zaś Jazdą, Jenerał Adjutant *Knorring*.

W czasie kościelnego nabożeństwa, w sali Św. Jerzego i Białéj, gdzie uszykowane były wojska, odprawione były modły, z przyklęknieniem, przy ustawionych umyślnie pulpitach.

W Galeryi Portretowéj, gdzie zebrane były osoby, które miały udział w Narodowéj Wojnie lub w zdobyciu Paryża, Duchowni zaniosłszy do Najwyższego dziękczynne modły za oswobodzenie Rossyi w 1812 roku od najścia nieprzyjaciół, zaintonowali błagalny hymn o długie lata Cesarskiej Familii i wiernego w Chrystusie rycerstwa, poczém odmówili modlitwę za duszę spoczywającego w Bogu Cesarza Alexandra I.

Po skończonych modłach, Jego Cesarska Mość raczył obejść szeregi wojska, poprzedzany przez Najprzewielebniejszego Metropolitę Antoniego, który pokrapiał chorągwie wodą święconą.

Następnie, Jego Cesarska Mość, oświadczywszy wojsku podziękowanie za okazaną przez nie gorliwość w służbie, raczył rozkazać odnieść chorągwie na swe miejsca.

—

Przez Najwyższe Dyplomata, 6-go Grudnia, Najłaskawiéj mianowani Kawalerami Orderu Św. Włodzimierza 2-éj klassy, Jenerał-Porucznicy, Naczelnicy Dywizyi: 1-éj Lekkiéj Jazdy Gwardyi, *Łańskoj* 1-*szy*, i 22-éj Piechoty, *Tolmaczew*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 20-go Grudnia, mianowani: zostający w Wojskowo-Naukowych zakładach Półkownik *Wintułow*, Dyrektorem Michajłowskiego Wo-

го-Воронежскаго Кадетскаго Корпуса; Навагинскаго Пѣхотнаго Полка Полковникъ *Ковалевскій* 2 й, Командиромъ Апшеронскаго Пѣхотнаго Полка; находящійся при Командующемъ Войсками на Кавказской Линіи и въ Черноморіи, состоящій по Арміи Полковникъ *Бибиковъ*, Командиромъ Навагинскаго Пѣхотнаго Полка.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Дворянствомъ Кіевской Губерніи кандидатовъ, Высочайше утвердить соизволилъ тамошнимъ Губернскимъ Предводителемъ Дворянства, состоявшаго донынѣ въ семъ званіи, Тайнаго Совѣтника Графа *Тышкевича.*

—

Въ прошломъ 1843 году, съ Высочайшаго разрѣшенія начато возведеніе въ здѣшней Петропавловской крѣпости особаго зданія для помѣщенія въ ономъ звонкой монеты и слитковъ, составляющихъ фондъ Экспедиціи Государственныхъ Кредитныхъ билетовъ и Депозитной Кассы, такъ какъ имѣющіяся въ означенныхъ Установленіяхъ кладовыя, по огромности капиталовъ, тамъ хранящихся, оказываются тѣсными, и при томъ, находясь въ самой населенной части города недовольно безопасны въ случаѣ пожара въ сосѣдственныхъ мѣстахъ. Нынѣ зданіе сіе кончено, въ которое и предложено на первый разъ перевезти (за отложеніемъ звонкихъ денегъ въ потребномъ количествѣ для обыкновенныхъ оборотовъ Экспедиціи Кредитныхъ билетовъ и Депозитной Кассы) золотою и серебряною монетою 63,390,000 руб. и слитками драгоцѣнныхъ металловъ 7,074,245 р. 99 к., всего 70,464,245 р. 99 к.

По предварительному сношенію Управляющаго Министерствомъ Финансовъ съ Государственнымъ Контролемъ, составлены правила касательно обревизованія, перевозки и дальнѣйшаго храненія сего капитала въ новой *запасной* кладовой. При утвержденіи сихъ правилъ, Его Императорскому Величеству благоугодно было дать новое доказательство довѣрія и уваженія къ здѣшнему купеческому сословію изъявленіемъ Высочайшей воли, чтобы оное, изъ среды своей и иностранныхъ гостей, избрало депутатовъ для присутствованія при свидѣтельствованіяхъ перевозимаго капитала и при самой перевозкѣ и размѣщеніи онаго въ новомъ зданіи. Купечество, принявъ таковое изъявленіе Монаршей воли съ чувствами глубочайшаго благоговѣнія и благодарности къ Высокому Покровителю торговли, имѣло 15 прошедшаго Ноября по приглашенію Биржеваго Комитета, собраніе, въ которомъ единогласно выбраны двадцать четыре депутата.

2-го сего Декабря, въ присутствіи Государственнаго Контролера и Управляющаго Министерствомъ Финансовъ, произведено Ревизіоннымъ Комитетомъ, составленнымъ изъ членовъ Совѣта Кредитныхъ Установленій, и всѣми депутатами отъ биржеваго купечества, освидѣтельствованіе предназначенныхъ къ перевозкѣ звонкихъ денегъ и слитковъ, которые и найдены въ томъ самомъ количествѣ; какъ выше показано. По окончаніи сей повѣрки приложены къ кладовымъ Экспедиціи Кредитныхъ билетовъ печати Членовъ Ревизіоннаго Комитета и Правленія Экспедиціи.

7-го Декабря, въ присутствіи Г. Предсѣдателя Государственнаго Совѣта, Предсѣдательствующаго и въ Совѣтѣ Кредитныхъ Установленій, Князя Илларіона Васильевича *Васильчикова*, Государственнаго Контролера, Управляющаго Министерствомъ Финансовъ, Членовъ Ревизіоннаго Комитета, особыхъ Депутатовъ отъ купечества и чиновниковъ Экспедиціи Государственныхъ Кредитныхъ билетовъ и Депозитной Кассы, началась перевозка предназначенныхъ къ помѣщенію во вновь возведенномъ въ С. Петербургской крѣпости зданіи звонкой монеты и слитковъ. Перевозка сія производилась ежедневно съ 7 по 14 число включительно, при Депутатахъ отъ Совѣта Кредитныхъ Установленій и при четырехъ Депутатахъ отъ купечества, по очереди при семъ неотлучно присутствовавшихъ, которые свидѣтельствовали своею подписью на накладныхъ какъ отпускъ, такъ и пріемъ въ запасную кладовую; о перевезенныхъ количествахъ ежедневно составляемы были особые журналы за подписью Депутатовъ Совѣта, Управляющаго и двухъ Директоровъ Правленія Экспедиціи Кредитныхъ билетовъ. По произведеніи перевозки всей предназначенной суммы 14 числа сего Декабря, Совѣтъ Кредитныхъ Установленій въ пол-

ronezkiego Korpusu Kadetów;] Półkownik Nawagińskiego Połku Pieszego, *Kowalewski* 2-*gi*, Dowódzcą Apszerońskiego Półku Pieszego; zostający przy Dowodzącym Wojskami na Kaukazkiéj Linii i na Czarnomorzu, liczący się w Armii Półkownik *Bibikow*, Dowódzcą Nawagińskiego Półku Pieszego.

— Jego Cesarska Mość, z dwóch wybranych przez Szlachtę Gubernii Kijowskiéj Kandydatów, Najłaskawiéj utwierdzić raczył tamecznym Marszałkiem Gubernialnym, Sprawującego dotąd ten obowiązek, Radzcę Tajnego Hrabiego *Tyszkiewicza.*

—

W upłynionym 1843 roku, za Najwyższém zezwoleniem, rozpoczęto budowę w tutejszéj twierdzy śś Piotra i Pawła osobnego gmachu, dla pomieszczenia w nim monety brzęczącéj i sztab, stanowiących fundusz Expedytury biletów kredytowych Państwa i Kassy depozytowéj, z téj przyczyny, że znajdujące się w pomienionych zakładach skarbce, dla ogromu zachowywanych w nich kapitałów, okazały się być ciasnemi, a przytém, będąc położone w najludniejszéj części miasta, nie dosyć bezpiecznemi w przypadku pożaru w miejscach poblizkich. Obecnie gmach ten ukończonym został, i zamierzono, (odłożywszy potrzebną ilość brzęczącéj monety na zwykłe obroty Expedytury biletów kredytowych i Kassy depozytowéj) przewieźć doń, na piérwszy raz, w złotéj i srébrnéj monecie 63 390,000 rub., a w sztabach drogich metali 7,074,245 rub. 99 kop.; ogółem rub. 70,464,245 kop. 99.

Po poprzedniém zniesieniu się Zarządzającego Ministerstwem Skarbu z Kontrollerem Państwa, ułożone zostały przepisy, względem przejrzenia, przewiezienia i dalszego zachowywania tego kapitału w nowym skarbcu *zapasowym.* Przy zatwierdzeniu tych przepisów, podobało się Jego Cesarskiej Mości dać nowy dowód zaufania i poważania dla tutejszego stanu kupieckiego, przez objawienie Najwyższéj woli, aby stan ten, z pośród siebie i goszczących tu kupców obcych, wybrał deputowanych, ktorzyby obecnymi byli przy rewizyi mającego się przewieźć kapitału, tudzież przy samém przewiezieniu i umieszczeniu go w nowym gmachu. Stan kupiecki, przyjąwszy takowe objawienie Monarszéj woli z uczuciami najgłębszego uszanowania i wdzięczności dla Wysokiego Protektora handlu, odbył w dniu 15 listopada r. b, na wezwanie Komitetu giełdowego, zgromadzenie, na którém jednogłośnie wybrano 24-ch Deputowanych.

Dnia 2 go Grudnia, w obec Kontrollera Państwa, oraz Zarządzającego Ministerstwem Skarbu, Komitet Rewizyjny, złożony z Członków Rady Instytucyj Kredytowych, tudzież wszystkich deputowanych od kupiectwa giełdowego, odbył rewizyą przeznaczonéj do przewiezienia monety brzęczącéj i sztab, które znaleziono w téjże saméj ilości, jak wyżéj wyrażono. Po ukończeniu tego sprawdzenia, przyłożone zostały do skarbców Expedytury biletów Kredytowych pieczęcie Członków Komitetu Rewizyjnego i Zarządu Expedytury.

Dnia 7-go Grudnia, w obec P. Prezesa Rady Państwa, Prezydującego zarazem i w Radzie Instytucyj Kredytowych, Xięcia *Wasilczykowa*, Kontrollera Państwa, Zarządzającego Ministerstwem Skarbu, Członków Komitetu Rewizyjnego, Deputowanych ze stanu kupieckiego, oraz urzędników Expedytury biletów kredytowych Państwa i Kassy depozytowéj, rozpoczęto przewożenie monety brzęczącéj i sztab, przeznaczonych do umieszczenia w nowo-wybudowanym w twierdzy Petersburgskiéj gmachu. Przewożenie to odbywało się codzień, od 7-go do 14-go Grudnia włącznie, przy Deputowanych z Rady Instytucyj Kredytowych i cztérech Deputowanych ze stanu kupieckiego, z kolei przy tém nieodstępnie znajdujących się, ktorzy poświadczali kwitami odwóz i przywóz do kassy zapasowéj; o przewiezionych kwotach codziennie sporządzano protokóły, podpisywane przez Deputowanych Rady, Zarządzającego tudzież dwóch Dyrektorów Zarządu Expedytury biletów Kredytowych. Po odbytém przewiezieniu całéj, naznaczonéj summy, dnia 14 go Grudnia, Rada Instytucyj Kredytowych w zupełnym komplecie swych Członków i wszystkich Deputowanych ze stanu kupieckiego, odbyła, w obec P. Komendanta twierdzy Petersburgskiéj, Jenerała Piechoty *Skobielewa*, rewizyą złożonéj, we wzmiankowanym gmachu, monety brzęczącéj i sztab, i przeko-

номъ собраніи его Членовъ и всѣхъ Депутатовъ отъ купечества, произвелъ въ присутствіи Г. Коменданта С. Петербургской крѣпости Генерала отъ Инфантеріи Ивана Никитича *Скобелева*, освидѣтельствованіе помѣщенной въ означенномъ зданіи звонкой монеты и слитковъ, и удостовѣрился, что всѣ оныя находятся въ цѣлости. За симъ ко внутреннимъ дверямъ запасной кладовой приложены печати Государственнаго Контролера, Членовъ Ревизіоннаго Комитета, Управляющаго и Директоровъ Правленія Экспедиціи Кредитныхъ билетовъ, а ключи отъ оныхъ положены въ особый сундукъ, который, также за печатями помянутыхъ лицъ, имѣетъ храниться въ кладовой при Кредитной Экспедиціи; наблюденіе же за цѣлостію зданія, печатей и замковъ возложено на Комендантское Управленіе С. Петербургской крѣпости.

nała się, że wszystko znajduje się w całości. Następnie do drzwi zewnętrznych skarbcu zapasowego przyłożono pieczęcie Kontrolera Państwa, Członków Komitetu rewizyjnego, Zarządzającego i Dyrektorów Zarządu Expedytury biletów Kredytowych, a klucze od tychże drzwi złożono w osobnym kufrze, który, także pod pieczęciami tychże osób, ma być zachowywany przy Expedyturze Kredytowéj; czuwanie zaś nad całością gmachu, pieczęci i zamków poruczono Zarządowi Komendanta twierdzy Petersburgskiéj.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 26 *Декабря*.

Открытіе засѣданій палатъ послѣдовало сегодня. Представители иностранныхъ дворовъ явились въ галерeѣ, предоставленной дипломатическому корпусу, въ часъ по-полудни. Въ самой залѣ толпились перы и депутаты, и жарко разговаривали между собою. Число присутствовавшихъ депутатовъ простиралось, навѣрное, слишкомъ до 200 чел. Ровно въ часъ, громъ пушекъ возвѣстилъ о выѣздѣ Короля изъ Тюльери, въ сопровожденіи принцевъ, сыновей Его. Новый залпъ артиллеріи возвѣстилъ о прибытіи Короля въ домъ палаты депутатовъ, гдѣ Его Величество встрѣченъ былъ большими депутаціями обѣихъ палатъ. Въ четверть втораго, Лудовикъ-Филиппъ вступилъ въ залу, вмѣстѣ съ четырьмя принцами, Его сыновьями. Королева прибыла минутъ за 10 передъ тѣмъ, съ Королевою бельгійцевъ, герцогинею Орлеанскою и прочими принцессами. Единодушными, восторженными восклицаніями привѣтствовали члены палатъ монарха, когда онъ, опираясь на руку герцога Немурскаго, всходилъ на ступени трона. Наружность Лудовика-Филиппа выражала бодрость и удовольствіе. Взойдя на ступени, Король положилъ руку на серце и поклонился съ замѣтнымъ чувствомъ всему собранію; потомъ, давъ перамъ и депутатамъ знакъ садиться, сѣлъ самъ и прочелъ, съ покрытою головою, слѣдующую тронную рѣчь:

„Господа Перы, господа Депутаты!

„Въ то время, когда заключился послѣдній рядъ вашихъ засѣданій, предметомъ заботъ Моихъ была запутанность дѣлъ, которая легко могла сдѣлаться важною. Необходимость, обезопасить владѣнія наши въ Африкѣ отъ частыхъ непріятельскихъ нападеній заставила насъ пойти войною на имперію марокскую. Храбрыя наши войска, морскія, и сухопутныя, предводимыя достойными вождями, со славою достигли, въ нѣсколько дней, цѣли, предназначенной для ихъ мужества. Мира дождались мы такъ же скоро, какъ и побѣды, и Альжирія, гдѣ, въ нынѣшнемъ году, трое сыновей Моихъ имѣли честь служить отечеству, получила двойной залогъ безопасности, потому что въ одно время мы доказали и силу нашу, и нашу умѣренность.

„Мое правительство было запутано съ правительствомъ Королевы Великобританской въ разныя объясненія, заставлявшія опасаться, чтобы отъ нихъ не потерпѣли нѣсколько отношенія обоихъ государствъ другъ къ другу. Взаимно одушевленныя справедливостью и доброю волею, Франція и Англія поддержали между собою то счастливое согласіе, которое ручается за спокойствіе всеобщее.

„При посѣщеніи мною Королевы Великобританской, съ цѣлію — показать Ей всю цѣну, какую придаю Я искренней связи (*l'intimité*) насъ соединяющей, и взаимному дружеству, котораго Она представила Мнѣ столько доказательствъ, Я былъ свидѣтелемъ обнаруженія чувствъ, для Франціи и для Меня въ высшей, степени благопріятныхъ. Въ чувствахъ, предъ Мною выраженныхъ, Я нашелъ новыя залоги прочности всеобщаго мира, доставляющаго нашему отечеству силу и уваженіе извнѣ, съ возможностью спокойно пользоваться возрастающимъ благоден-

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Francya.

Paryż, 26 *grudnia*.

Dziś odbyło się otwarcie Izb ze zwykłemi uroczystościami. Członkowie Ciała Dyplomatycznego ukazali się około godziny 1 éj na galeryi dla nich przeznaczonéj, gdy tymczasem sala posiedzeń już była napełniona Parami i Deputowanymi, żywe toczącymi rozmowy. O godzinie 1-éj, wystrzały z dział oznajmiły o wyjeździe Króla z pałacu Tuileryjskiego, a w kilka chwil póżniéj o przybyciu Monarchy i towarzyszącego mu orszaku do pałacu Izby Deputowanych. O kwadransie na drugą, Król wszedł do sali, poprzedzony przez wielkie deputacye obu Izb; czteréj Xiążęta, synowie Króla, szli obok niego. Królowa, w towarzystwie Królestwa Ich Mość Belgijskich, Xiężnéj Orleans i innych Xiężniczek, przybyła 10 minutami pierwéj. Powszechny i żywy okrzyk radości powitał Monarchę, który, wspierając się na ramieniu Xięciu Nemours, wszedł na stopnie tronu, i kładąc rękę na sercu, całe zgromadzenie kilkakrotnie z widoczném powitał rozczuleniem; poczém dał znak Parom i Deputowanym aby usiedli, i sam usiadłszy, następną odczytał mowę:

„Panowie Parowie, Panowie Deputowani!

„W chwili zamknięcia ostatniego posiedzenia waszego, zawikłania, mogące stać się ważnemi, były przedmiotem mojéj troskliwości. Potrzeba zabezpieczenia posiadłości naszych w Afryce od ponawianych napadów nieprzyjacielskich, zmusiła nas do wojny z Państwem Marokkańskiém. Waleczne nasze wojska lądowe i morskie, pod godném ich dowództwem, osiągnęły z chwałą, w ciągu niewielu dni, cel wskazany ich męztwu. Pokój nastąpił równie szybko jak zwycięztwo, i Algierya, gdzie trzéj moi synowie mieli w tym roku zaszczyt służyć krajowi, otrzymała podwójną rękojmię bezpieczeństwa: dowiedliśmy bowiem zarazem naszéj potęgi i naszego umiarkowania.

„Rząd mój z rządem Królowéj Wielkiéj Brytanii zawikłany był w rokowania, które mogły rodzić obawę, że wzajemne stosunki obu krajów mogą z tego powodu ucierpieć. Dobre chęci i duch słuszności z obu stron, utrzymały między Francyą i Anglią szczęśliwą jedność, która pokój świata zapewnia.

„W czasie odwiedzin które oddałem Królowéj Wielkiéj Brytanii, w celu okazania jéj jak wysoko cenię ścisłość stosunków, które nas łączą, i przyjaźń zobopólną, któréj mi tyle dała dowodów: odbierałem oznaki uprzejmości, które dla Francyi i dla mnie w najwyższym stopniu były zadowalające. W uczuciach, które były mi wynurzone, znalazłem nowe rękojmie długiego trwania powszechnego pokoju, który zapewnia ojczyznie naszéj na zewnątrz, położenie zaszczytne i silne, wewnątrz zaś, ciągle wzrastającą pomyślność i spokojne używanie swobód konstytucyjnych.

ствіемъ и дарованными закономъ правами внутри государства.

,,Отношенія Мои ко всѣмъ иностраннымъ державамъ постоянно мирны и дружественны.

,,Вы свидѣтели, господа, цвѣтущаго состоянія Франціи. Вы видите, какъ во всѣхъ частяхъ нашихъ владѣній, наша національная дѣятельность развивается, охраняется мудрыми законами и въ нѣдрѣ порядка пожинаетъ плоды своихъ трудовъ. Приращеніе общественнаго кредита и равновѣсіе, возстановленное опять между нашими годичными приходами и расходами, свидѣтельствуютъ о счастливомъ вліяніи этого положенія какъ на общія дѣла государства, такъ и на благополучіе частное.

,,Финансовые законы будутъ предложены вамъ немедленно. Проекты законовъ объ улучшеніи нашихъ дорогъ, нашихъ гаваней, нашего внутренняго судоходства, объ окончаніи устройства нашихъ желѣзныхъ дорогъ и о разныхъ предметахъ касающихся общественныхъ выгодъ, должны быть равномѣрно представлены на ваше разсмотрѣніе.

,,Посреди благоденствія Государства, Небо благословило Меня въ кругу Моей фамиліи. Оно увеличило число Моихъ дѣтей, и бракосочетаніе возлюбленнаго сына Моего, герцога Омальскаго съ принцессою, которая была съ нами связана тѣсными узами и прежде, принесло Мнѣ и всѣмъ домашнимъ Моимъ живѣйшее удовольствіе.

,,Провидѣніе предназначило Мнѣ, господа, великіе труды и тяжкія испытанія. Я принялъ на Себя это бремя, посвятилъ себя, посвятилъ Свое семейство служенію Моему отечеству. Положеніе прочнаго основанія взаимному соединенію и благоденствію нашимъ было, въ теченіе 14-ти лѣтъ, цѣлью постоянныхъ усилій Моихъ. Надѣюсь, что, при вѣрномъ вашемъ содѣйствіи, Богъ дозволитъ Мнѣ достигнуть этой цѣли и что признательность счастливой Франціи будетъ наградою нашей преданности другъ другу и честію Моего правленія.“

По окончаніи сей рѣчи снова раздались восклицанія: Да здравствуетъ Король!

27 *Декабря*.

— Во всѣхъ журналахъ разсуждаютъ теперь о тронной рѣчи: въ оппозиціонныхъ, по обыкновенію, все порицаютъ, а въ министерскихъ стараются защищать нынѣшнее министерство и выхваляютъ миролюбивую его политику. Впрочемъ рѣчь сія не произвела почти никакого впечатлѣнія на публику, которая приняла ее столь же холодно, какъ и палаты, потому что министерство, избѣгая всякой вычурности въ слогѣ, изложило просто одни факты. Нѣкоторые полагаютъ, что въ послѣднемъ пунктѣ тронной рѣчи, въ коемъ упоминается о заслугахъ Короля и сыновей его, для блага Франціи, и о признательности народа, заключается мысль на счетъ требованія назначенія содержанія герцогу Немурскому, какъ предполагаемому регенту государства. Болѣе всего удивляетъ то, что журналъ *Presse*, который правда не всегда говоритъ въ духѣ министерскихъ партій, однако же вообще защищаетъ консервативныя правила, и уже потому самому какъ бы поддерживаетъ политику теперешняго министерства, такъ неблагопріятно отзывается о тронной рѣчи, что отнынѣ смѣло можно его считать органомъ такъ называемой династической оппозиціи.

— На вчерашнемъ засѣданіи палаты перовъ составлены были отдѣленія. За симъ графъ Беньо прочелъ докладъ о назначеніи графа Жобера Перомъ Франціи, а также избрана была большая депутація, которая 1-го Января должна поднести Королю поздравленіе отъ имени палатъ. Послѣ сего, Гг. д'Одиффре, Буэле, Кавеньякъ и Кольберъ, назначены были секретарями палаты. Наконецъ члены палаты отправились въ свои отдѣленія, для выбора членовъ адресной коммисіи.

— Въ палатѣ депутатовъ предсѣдательствовалъ, по старшинству лѣтъ, Г. Сапе, и предложилъ палатѣ отправиться въ свои отдѣленія для образованія ихъ. По прибытіи изъ отдѣленій обратно на засѣданіе, депутаты занимались разсмотрѣніемъ довѣренностей новоизбранныхъ депутатовъ и приступили къ выбору предсѣдателя.

— При выборахъ 9 отдѣленій, оппозиція только въ 2 имѣла перевѣсъ, то есть, въ 3-мъ и 5-мъ. Въ первомъ изъ нихъ, Г. Цезарь Бако избранъ въ предсѣдатели, а Г. Жувансе въ секретари; во второмъ, Г.

,,Stosunki nasze ze wszystkiemi państwami obcemi ciągle są spokojne i przyjaźne.

,,Jesteście Panowie świadkami stanu pomyślnego Francyi. Widzicie jak na wszystkich punktach ziemi naszéj rozwija się, pod opieką mądrych praw, działalność narodowa, i jak na łonie porządku, zbiera owoce prac swoich. Podniesienie kredytu publicznego i równowaga, zaprowadzona między naszemi dochodami i wydatkami rocznemi, świadczą o błogim wpływie tego stanu rzeczy na interessa powszechne państwa, równie jak na pomyślność mieszkańców.

,,Prawa finansowe będą wam niezwłócznie przedstawione. Projekta do praw, tyczące się polepszenia stanu naszych dróg, portów, żeglugi wewnętrznéj, dokończenia naszych kolei żelaznych i rozmaitych przedmiotów użytku publicznego, również będą podane pod rozwagę waszą.

,,Śród pomyślności krajowéj, Niebo pobłogosławiło mię w gronie mojém rodzinném, zwiększyło liczbę mych dzieci, a małżeństwo ukochanego syna mojego, Xięcia Aumale, z Xiężniczką, złączoną z nami tylą już węzłami, było dla mnie i rodziny mojéj powodem żywéj radości.

,,Mości Panowie! Opatrzność przeznaczyła mi wielkie prace i bolesne doświadczenia. Przyjąłem na siebie to brzemię, poświęciłem siebie, poświęciłem moję rodzinę usłudze mojéj ojczyzny. Utrwalenie na długą przyszłość wzajemnego ich związku i szczęścia, od lat czternastu jest celem moich ciągłych usiłowań. Mam nadzieję, że przy waszém prawém spółdziałaniu, Bóg dozwoli mi go osiągnąć, i że wdzięczność szczęśliwéj Francyi, będzie nagrodą naszego wzajemnego poświęcenia się i zaszczytem panowania mojego.“

Po téj mowie znowu rozległy się najżywsze okrzyki: Niech żyje Król!

Dnia 27 grudnia.

Dzienniki wszystkich stronnictw zajęte są dziś rozbiorem mowy od tronu. Oppozycyjne, jak zwykle, naganiają wszystko; ministeryalne zaś bronią gabinet i wychwalają pojednawczą jego politykę. Wpływ jednak rzeczonéj mowy na publiczność jest prawie żaden; przyjęła ją zimno, tak jak i Izby, z powodu, że gabinet, unikając wszelkich deklamacyi, przestał po prostu na skreśleniu faktów. Niektórzy sądzą, że ostatni paragraf, w którym Krol wspomina o usługach swoich i swéj rodziny dla Francyi, i spodziewa się wdzięczności, zakrywa myśl żądania uposażenia dla Xięcia Nemours, jako domniemanego Rejenta. Uderzającém jest, że *Presse*, dziennik który wprawdzie nie mówi zawsze w tonie stronników ministeryalnych, ale jednak w ogólności broni zasad konserwacyjnych, i już przez to samo zdaje się wspierać politykę teraźniejszego ministerstwa, tak nieprzychylnie wynurza się względem mowy tronowéj, że odtąd można go śmiało policzyć do organów tak nazwanéj dynastycznéj oppozycyi.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Parów, uorganizowane zostały biúra; poczém Hr. Beugnot odczytał sprawozdanie o mianowaniu Hr. Jaubert Parem Francyi, oraz wybrana została wielka deputacya, która w d. 1 stycznia ma złożyć Królowi powinszowania od Izb. Następnie mianowano PP. d'Audiffret, Bouclet, Cavaignac i Colbert, Sekretarzami Izby; poczém Izba udała się do swych biór dla mianowania członków Komissyi adressowéj.

— W Izbie Deputowanych, P. Sapey prezydował jako najstarszy wiekiem, i wezwał Izbę, aby udała do swych biór dla ich uorganizowania. Po powrócie z biór na publiczne posiedzenie, zajmowano się roztrząsaniem pełnomocnictw nowo obranych Deputowanych i przystąpiono do wyboru Prezesa.

— Przy wyborach 9 biór, oppozycya tylko w 2-ch miała przewagę, to jest w 3 m i 5-m. W piérwszym z nich, P. Cezar Bacot obrany został Prezesem, a P. Jouvencel Sekretarzem; w drugiém, P. Sapey Prezesem, a P. Jules

Сапе въ председатели, а Г. Жюль-де-Ластери въ секретари. Во всѣхъ прочихъ отдѣленіяхъ были избраны члены консервативной партіи.

— Въ *La Presse* сообщаютъ, что 80 чел. французскихъ жандармовъ, лѣсничихъ и таможенныхъ нижнихъ чиновъ перешли сардинскую границу и арестовали Сардинцевъ, укравшихъ изъ Шартрезскаго лѣса дерево. Онѣ захватили 6 или 7 чел. сардинскихъ подданныхъ, и несмотря на протестъ сардинскихъ властей, отправили ихъ въ Гренобль. Сардинскій кабинетъ подалъ жалобу противъ сего нарушенія границы.

28 *Декабря.*

На вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, при выборѣ председателя, Г. Созе только при второй балотировкѣ получилъ рѣшительное большинство, и провозглашенъ былъ председателемъ. Самый опасный его соперникъ былъ Г. Дюпенъ, имѣвшій въ свою пользу 129 голосовъ; а Г. Созе имѣлъ ихъ 177.

— Сегодня, въ палатѣ депутатовъ председательствовалъ еще старшій лѣтами членъ, г нъ Сапе. Палата занималась исключительно выборами вице-президентовъ; балотировавшихъ было 303 ч., посему необходимое большинство голосовъ составляло 152. Изъ числа кандидатовъ получили: Сальванди 172, Биньонъ 172, Дюфоръ 153, Дебеллеймъ 150, Бильо 146, Лапелетье д'Оне 113, и де Садъ 113 голосовъ. Трое первыхъ, которые имѣли необходимое большинство голосовъ, объявлены вице-президентами. Изъ нихъ одинъ только г-нъ Дюфоръ принадлежитъ къ умѣренной оппозиціи. Палата соберется, въ своихъ отдѣленіяхъ, въ слѣдующій Вторникъ, для назначенія коммисіи, для составленія проекта адресса въ отвѣтъ на тронную рѣчь.

— Слышно, что министръ финансовъ дѣйствительно составилъ на будущій 1846 годъ бюджетъ, по которому, за всѣми расходами, останется еще отъ 5-ти до 6-ти милліоновъ государственныхъ доходовъ. Министерство надѣется, что представленіе столь удовлетворительнаго состоянія финансовъ и выгоднаго заключенія займа въ 200 милліоновъ франковъ произведетъ благопріятное впечатлѣніе въ палатахъ.

— По причинѣ болѣе и болѣе усиливающихся сношеній Франціи съ Альжиріею, правительство постановило устроить нѣсколько второстепенныхъ гаваней на берегахъ Средиземнаго моря. Всякая изъ нихъ будетъ имѣть арсеналъ, корабельную верфь и заливъ, съ тою цѣлію, чтобы военныя суда могли тамъ стоять и исправляться.

— Сегодне, получено здѣсь извѣстіе изъ Бреста, что 26 числа прибыли туда изъ Ріо-Жанейро, на фрегатѣ *Reine Blanche*, графъ Агиль съ своею супругою, бразильскою принцессою Януаріею, и адмиралъ Дюпети-Туаръ. Адмиралъ Гриве, находящійся въ Брестѣ, отправился тотчасъ на фрегатъ, для привѣтствовнія бразильской принцессы, которая вышедши на берегъ, заняла, вмѣстѣ съ своимъ супругомъ, квартиру въ домѣ префекта.

30 *Декабря.*

Адресная коммисія палаты перовъ состоитъ изъ слѣдующихъ членовъ: маркиза Лапласа, графа Порталя, г-на Мерилью, барона Жирона де л'Энъ, графа Руа, графа Беньо и г-на Барта. Коммисія собралась вчера и избрала президентомъ графа Руа, а секретаремъ графа Беньо.

— Министръ просвѣщенія снова отправилъ въ Германію чиновника, для обозрѣнія тамошнихъ элементарныхъ училищъ, а также высшихъ учебныхъ заведеній въ Пруссіи. Во Франціи предположено учредить земледѣльческія и сельскія училища.

— Король и Королева бельгійскіе отправляются сегодня обратно въ Брюссель.

— Адмиралъ Дюпети-Туаръ получилъ приказаніе отправиться немедленно изъ Бреста въ Парижъ, куда его ожидаютъ завтрашній день. Морской министръ предоставилъ на произволъ адмирала, совершить путешествіе около свѣта или возвратиться во Францію; адмиралъ предпочелъ послѣднее. Появленіе Дюпети-Туара въ то самое время, когда начинаются пренія объ адрессѣ, тревожитъ нѣсколько министровъ. Адмиралу замѣтили, что если онъ приметъ почетную шпагу, на пріобрѣтеніе которой *National* собралъ 20,000 фр. по подпискѣ, то будетъ уволенъ отъ дѣйстви-

de Lasteyrie Sekretarzem. We wszystkich innych biórach, konserwacyjni członkowie obrani zostali.

— *La Presse* donosi, że d. 7 b. m. 80 ludzi francuzkich żandarmów, gajowych i celników, przekroczyli granicę sardyńską, ścigając Sardyńczyków, którzy z lasu Chartreuse drzewo ukradli, i pojmawszy 6 czy 7 poddanych sardyńskich, pomimo protestacyi władz tego kraju, uprowadzili ich do Grenoble. Gabinet sardyński miał przesłać naszemu rządowi zażalenie przeciw temu zgwałceniu granicy.

Dnia 28 *grudnia.*

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Deputowanych, przy wyborze Prezesa, P. Sauzet dopiéro za drugiém głosowaniem otrzymał stanowczą większość i ogłoszony został Prezesem. Najstraszniejszym jego współzawodnikiem był P. Dupin, mający za sobą 129 głosów; P. Sauzet zaś miał ich 177.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Deputowanych, prezydował jeszcze najstarszy wiekiem członek, P. Sapey. Zajmowano się wyborem Wice-Prezesów: liczba głosujących wynosiła 303, konieczna zatém większość 152 głosy. P. Salvandy otrzymał 172, Bignon 172, Dufaure 153, Debelleyme 150, Billault 146, Lepelletier d'Aulney 113 i de Sade 113 głosów. Trzéj piérwsi, którzy sami tylko mieli za sobą większość, wymaganą prawem, ogłoszeni zostali Wice-Prezesami. Jeden tylko P. Dufaure należy do oppozycyi umiarkowanéj. Biura Izby zgromadzą się we Wtorek, dla wyznaczenia komissyi do ułożenia projektu adressu, w odpowiedzi na mowę tronową.

— Słychać, że Ministrowi skarbu istotnie udało się ułożyć budżet na rok 1846, w ten sposób, że okaże się z niego przewyżka dochodów w ilości 5 lub 6 milionów. Gabinet spodziewa się, że wykazaniem świetnego stanu finansów i korzystnego zawarcia pożyczki 200 milionów, pomyślne na Izbach sprawi wrażenie.

— Przy powiększających się coraz stosunkach Francyi z Algieryą, rząd postanowił utworzyć kilka nowych portów drugiego rzędu przy brzegach morza Śródziemnego. Każdy z nich ma mieć arsenał, warsztat okrętowy i zatokę, tak aby wojenne okręty tam stać i naprawiane być mogły.

— Dziś nadeszła tu wiadomość z Brestu, że d. 26 przybyli tam na fregacie *Reine Blanche* z Rio-Janejro: Hr. Aquila ze swoją małżonką, Xiężniczką Brezylijską Januaryą, i Admirał Dupetit-Thouars. Admirał Grivel, znajdujący się w Brest, udał się natychmiast na pokład fregaty dla powitania Xiężniczki Brezylijskiéj, która wysiadłszy na ląd, zajęła wraz ze swym małżonkiem mieszkanie w pałacu Prefektury.

Dnia 30 *grudnia.*

Kommissya Izby Parów, mająca poruczenie zająć się ułożeniem adressu w odpowiedzi na mowę tronową, składa się z Margr. Laplace, Hr. Portalis, P. Merilhou, Barona Giraud de l'Ain, Hr. Roy, Hr. Beugnot i P. Barthe. Kommissya zgromadziła się wczoraj, i mianowała swym Prezesem Hrabiego Roy, a sekretarzem Hrabiego Beugnot.

— Minister wychowania publicznego znowu wysłał do Niemiec urzędnika, celem zwiedzenia zakładów naukowych elementarnych i wyższych w Prussiech. Zamierzają zaprowadzić we Francyi szkoły rolnictwa i szkoły wiejskie.

— Król i Królowa Belgijscy wyjeżdzają dziś z powrotem do Bruxelli.

— Admirał Dupetit-Thouars otrzymał rozkaz udać się niezwłócznie z Brest do Paryża, gdzie go jutro oczekują. Minister marynarki zostawił był do woli Admirała, odbyć podróż około ziemi, lub też powrócić do Francyi; co przeniósł P. Dupetit-Thouars. Przybycie jego w chwili rozpoczęcia rozpraw nad adressem, sprawia pewny niepokój ministerstwu. Jakoż dano mu do zrozumienia, że jeżeli przyjmie szpadę honorową, na którą *National* zebrał 20,000 fr. składki, będzie usunięty z czynnéj służby; czego również może się spodziewać, w przypadku wynurzenia niechęci za odwołanie go ze stacyi na Oceanie Spokojnym.

тельной службы, чего можетъ также ожидать, и въ случаѣ обнаруженія имъ неудовольствія за увольненіе отъ командованія постомъ на Тихомъ Океанѣ. Полагаютъ что г-нъ Дюпети-Туаръ исполнитъ желаніе правительства, чтобы не лишиться своего мѣста.

— Сегодня, въ палатѣ депутатовъ, г-нъ Дебеллеймъ избранъ 4-мъ вице-президентомъ, получивъ 340 голосовъ, противъ 172.

— По увѣренію журнала *Constitutionnel*, министры съ намѣреніемъ закрыли третьяго дня засѣданіе палаты депутатовъ въ половинѣ пятаго, чтобы выиграть черезъ это время и успѣть собрать своихъ пріятелей, ненаходящихся еще въ Парижѣ. Во всѣ стороны отправлены эстафеты и агенты, и говорятъ даже, что многіе изъ высшихъ чиновниковъ департаментовъ получатъ отставки, по тому поводу, что мнѣнія ихъ не согласуются съ политикою г-на Гизо.

— Въ Мониторѣ снова обнародованы три Королевскія постановленія касательно главнаго образованія департаментовъ юстиціи, духовныхъ дѣлъ и морскаго. Самый меньшій окладъ жалованья въ этихъ департаментахъ будетъ состоять изъ 1,500 фр., а самый большой, въ двухъ послѣднихъ—изъ 20,000, а въ первомъ изъ 18,000.

31 *Декабря.*

Въ сегодняшнемъ нумерѣ *Journal des Débats* напечатано: министръ просвѣщенія, г-нъ Вильменъ, по слабости своего здоровья, обратился къ Королю съ просьбою, о дозволеніи ему удалиться отъ дѣлъ, на нѣкоторое время. Его Величество Король, къ сожалѣнію своему, согласился, по важности причины, на увольненіе министра. Извѣстіе объ этомъ только сегодня распространилось въ Парижѣ и было принято членами палатъ съ истиннымъ участіемъ, дѣлающимъ честь министру. Управленіе министерствомъ народнаго просвѣщенія ввѣрено между тѣмъ министру публичныхъ работъ, г-ну Дюмону.

— По этому, кажется, можно заключать, что вскорѣ послѣдуетъ преобразованіе министерства. Вчера, г-нъ Гизо весь день отдавалъ визиты: онъ былъ у англійскаго посланника, въ тюльерійскомъ дворцѣ, у маршала Сульта, у г-на Фюльширона; прочіе министры также ѣздили къ депутатамъ, пользующимся особеннымъ вліяніемъ въ палатѣ. Третьяго дня, вечеромъ, графъ Моле имѣлъ продолжительную аудіенцію у Короля; послѣ него являлись къ Его Величеству графъ Монталиве и г-нъ Пакье. Маршалъ Вале, который, какъ говорятъ, будетъ военнымъ министромъ, имѣетъ частыя совѣщанія съ герцогомъ Немурскимъ.

— Въ *Presse* напечатано слѣдующее: „Уже громко говорятъ о образованіи новаго министерства; слышно, что оба центра палаты, лѣвый и правый, соединятся между собою; въ такомъ случаѣ предсѣдателемъ кабинета могъ бы быть графъ Моле, а членами: Гг. Сальванди, Биньонъ, Дюфоръ и Билльо.“

— Въ минувшее Воскресенье, съ 8-ми до 10-ти часовъ вечера, происходило въ тюльерійскомъ дворцѣ большое засѣданіе совѣта министровъ.

— Сегодня, на засѣданіи палаты депутатовъ, въ то время когда читанъ былъ протоколъ вчерашняго засѣданія, г-нъ Сапе, президентъ по старшинству лѣтъ, въ произнесенной рѣчи, объявилъ собранію, что въ настоящее засѣданіе представлены будутъ на разрѣшеніе палаты важные вопросы, о колонизаціи Алжиріи, о публичномъ воспитаніи, и о давно обѣщанномъ преобразованіи почтовой части, ожидаемомъ съ такимъ нетерпѣніемъ. Послѣ того, г-нъ Созе, президентъ по выбору, занявъ свое мѣсто, благодарилъ палату за довѣріе къ нему. Наконецъ министръ финансовъ представилъ проектъ закона о чрезвычайныхъ кредитахъ 1844 и 1845 годовъ, также бюджетъ на слѣдующій 1846 годъ, сверхъ того проектъ постановленія о сберегательныхъ кассахъ, и о суммѣ 100 милліоновъ франковъ, на погашеніе долга. При концѣ засѣданія, г-нъ Бомонъ потребовалъ чтобы палата приступила къ разсмотрѣнію 28 проектовъ, по коимъ, въ теченіе прошедшаго засѣданія палатъ, составлены уже были доклады; президентъ палаты призналъ сіе предложеніе заслуживающимъ уваженія, если только палата не будетъ имѣть противъ онаго никакого возраженія.

— Слышно, что оппозиція будетъ дѣлать возраженія министерству, въ особенности относительно трактата заключеннаго съ Мароккомъ, и что существованіе министерства зависитъ оттого, прибудутъ ли заблаговременно не находящіеся до нынѣ на лицо депутаты числомъ 119, принадлежащіе большею

Sądzą, że P. Dupetit-Thouars, dla zatrzymania swéj posady, przychyli się do życzeń rządu.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Deputowanych, P. Debelleyme wybrany został czwartym Wice-Prezesem, 340 głosami przeciw 172.

— Podług dziennika *Constitutionnel*, Ministerstwo umyślnie zamknęło onegdaj posiedzenie Izby Deputowanych o pół do piątéj, dla zyskania czasu na zgromadzenie swych przyjaciół, dotychczas nieobecnych w Paryżu. Na wszystkie strony wysyłano sztafety i ajentów; mówią nawet, że wielu wyższych urzędników departamentowych mają otrzymać dymissye a to z powodu, iż ich opinije nie zgadzają się z polityką P. Guizot.

— *Monitor* ogłosił znowu trzy postanowienia Królewskie względem organizacyi centralnéj wydziałów; sprawiedliwości, wyznań i marynarki. Najniższa płaca urzędników w tych wydziałach jest 1,500 frank; najwyższa zaś, w dwóch ostatnich, 20,000 fr. a w piérwszym 18,000 fr.

Dnia 31 grudnia.

Dzisiejszy *Journal des Débats* donosi, że P. Villemain, czując się bardzo osłabionym na zdrowiu, prosił Króla, aby mu pozwolono było usunąć się od interesów publicznych na czas niejaki. Król, jakkolwiek z żalem, uznając słuszność powodu, przyjął dymmissyą Ministra oświecenia. Wiadomość ta dzisiaj dopiero po Paryżu się rozeszła, i została przyjętą przez Izby ze spółczuciem, czyniącém zaszczyt P. Villemain. Ministerstwo oswiecenia publicznego tymczasowie poruczone zostało Ministrowi robót publicznych, P. Dumon.

— Zdawałoby się prawie, że zmiana gabinetu nie jest daleką. P. Guizot cały dzień wczorajszy oddawał wizyty: był u Posła angielskiego, w Tuileryach, u Marszałka Soult, i u P. Fulchiron; inni Ministrowie podobnież odwiedzali posiadających wpływ znaczny Deputowanych. Onegdaj wieczorem, Hr. Molé miał długie posłuchanie u Króla; po nim, Król przyjmował Hr. Montalivet i P. Pasquier. Marszałek Vallée, o którym głoszą, że będzie Ministrem wojny, często miewa konferencye z Xięciem Nemours.

— *Presse* zawiera wiadomość następną: „Głośno już mówią o utworzeniu nowego gabinetu; słych ć, że oba środki Izby, prawy i lewy, mają się połączyć w jedno. W takim razie mielibyśmy gabinet pod prezydencyą Hr. Molé, którego członkami byliby: PP. Salvandy, Bignon, Dufaure i Billault.“

— W Niedzielę zeszłą, od 8 do 10 wieczorem, odbywała się w pałacu Tuileryjskim wielka rada Ministrów.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Deputowanych, po odczytaniu protokółu posiedzenia wczorajszego, P. Sapey, Prezes ze starszeństwa, przemówił do zgromadzonych, oświadczając, że obecna Izba będzie miała do rozbioru ważne kwestye: kolonizacyi Algieryi, edukacyi publicznéj, oraz przyrzeczonéj oddawna i niecierpliwie oczekiwanéj reformy pocztowéj. Po nim, P. Sauzet, Prezes z wyboru, zajął krzesło i dziękował Izbie za położone w nim zaufanie. Nakoniec Minister skarbu przedstawił projekt do prawa o nadzwyczajnych kredytach za lata 1844 i 1845, oraz budżet na rok 1846, a nadto projekt do prawa w przedmiocie kass oszczędności, oraz w przedmiocie summy 100 milionów fr. na zmniejszenie długu bieżącego. W końcu posiedzenia, P. Beaumont żądał, aby Izba zajęła się naprzód roztrząsaniem 28 projektów do prawa, względem których w ciągu ostatnich posiedzeń złożono już sprawozdania; Prezes uznał to żądanie za słuszne, jeżeli Izba nie sprzeciwi się temu.

— Oppozycya, jak słychać, główne zarzuty przeciw gabinetowi, czerpać zamierza z traktatu zawartego z Marokkiem, i byt Ministerstwa zależeć będzie od tego, czyli Deputowani, dotąd nieobecni, których jest 119, i którzy po większéj części należą do stronnictwa zachowawczego, przybędą dosyć wcześnie, aby się znajdować przy rozpra-

частію къ консервативной партіи, для того чтобы участвовать въ преніяхъ по адрессу. Если прибудутъ, то министерство удержится, хотя существованіе онаго, кажется, не прочно.

Англія.

Лондонъ, 27 Декабря.

Отъ Королевы въ день Рождества Христова, роздано обычной милостыни 900 нищимъ, по 5 шилинговъ и 168 старцамъ по 13 шилинговъ.

— Собраніе чиновниковъ магистрата Кингскаго графства, выразивъ ужасъ по поводу насилій и убійствъ, объявшихъ теперь эту страну, объявило, что власть свою почитаетъ недостаточною для подавленія возрастающаго духа анархіи въ семъ графствѣ. Кажется, что правительство будетъ вынуждено, по сему поводу, предложить парламенту билль, уполномочивающій лорда-натѣстника Ирландіи, чтобы онъ по требованію высшаго начальства, назначилъ соотвѣтственное число полицейскихъ служителей для всякаго округа, и чтобы эти округи удовлетворяли необходимыя для этого издержки.

— О'Коннель отправился изъ Дублина въ свою деревню Деррайнанъ.

— Французская тронная рѣчь, коей содержаніе напечатано въ сегодняшнемъ *Morning Herald*, произвела благопріятное впечатлѣніе на биржѣ; она казалась удовлетворительною въ томъ отношеніи, что въ ней ни слова не упомянуто объ Испаніи.

28 Декабря.

Лордъ Абердинъ принималъ вчера посланника Уругвайской республики, прибывшаго съ порученіемъ просить посредичества Англіи въ спорѣ республики съ Аржентинскою областью, и вмѣстѣ съ тѣмъ принести жалобу на пристрастныя дѣйствія англійскаго повѣреннаго въ дѣлахъ въ Буэносъ Айресѣ, г-на Мандевилля, явно благопріятствующаго диктатору Розасу. Г-нъ Мандевиль замѣненъ недавно секретаремъ посольства въ Ріо, г-нъ Уселеемъ.

— Въ одномъ изъ здѣшнихъ журналовъ утверждаютъ, что Ея Величество Королева опять беременна, и что по этой причинѣ Ея Величество не предприметъ въ наступающее лѣто морской поѣздки.

— Въ *Tim's* полагаютъ, что открытіе съ Римскимъ дворомъ ближайшихъ сношеній, произвело благопріятное впечатлѣніе на расположеніе умовъ въ Ирландіи.

— По статистическимъ показаніямъ, въ Англіи и княжествѣ Валійскомъ находится 609 католическихъ церквей и часовень, а въ Шотландіи 73. Сверхъ того въ Англіи считается 10 католическихъ коллегіумовъ, а въ Шотландіи только 1. Наконецъ въ Англіи и Шотландіи находится 31 монастырь, при коихъ считается 757 католическихъ монаховъ.

— Вице-адмиралъ Остенъ назначенъ на мѣсто вице-адмирала Адама, начальникомъ Сѣверо-Американскаго и Вестъ-Индскаго морскихъ постовъ.

— Изъ Гибралтара снова увѣдомляютъ, что Марокканцы находятся въ большомъ волненіи. Жители ангерскаго округа нарочно истребили пограничные столбы со стороны Сеуты. Танжерскій вице-губернаторъ, хотѣлъ наказать ихъ за это, но отправленный имъ отрядъ войска долженъ былъ воротиться безъ всякаго дѣствія. Окрестныя племена соединились съ бунтовщиками, и движеніе это угрожаетъ опасностью, тѣмъ болѣе, что Абд-эль-Кадеръ, какъ слышно, нашелъ убѣжище въ рифскомъ округѣ, смежномъ съ ангерскимъ, и легко можетъ воспользоваться этимъ волненіемъ, для своихъ видовъ.

— Вчера, въ судѣ вскрыто было духовное завѣщаніе покойнаго герцога Ангулемскаго, душеприкащикомъ его, барономъ Билльо. Сверхъ сего последняго назначены еще душеприкащиками герцогъ Блакасъ и баронъ Монбель. Оставшееся послѣ него наслѣдство простирается до 250,000 ф. ст., и достается вдовѣ его, за исключеніемъ 25,000 фр, завѣщанныхъ на панихиды, 25,000 фр. въ пользу бѣдныхъ, и еще 22,000 фр. отказанныхъ разнымъ лицамъ. Послѣ смерти вдовы, двѣ трети этого имущества перейдутъ племяннику, а остальная часть, племянницѣ покойнаго герцога.

---

wach względem adressu. Jeśli przybędą, Ministerstwo tą razą może się jeszcze utrzymać, jakkolwiek byt jego zdaje się być zachwianym.

Anglia.

Londyn, 27 grudnia.

Zwykła jałmużna, którą Królowa z powodu świąt Bożego Narodzenia rozdaje, udzieloną została 900 osobom, po 5 szyl., a 168 starcom po 13 szyl.

— Zgromadzenie urzędników magistratu hrabstwa Kings, w Irlandyi, po wynurzeniu swéj zgrozy z powodu gwałtów i morderstw, jakie obecnie kraj plamią, oświadczyło, że uważa swą władzę za niedostateczną do położenia tamy wzrastającemu duchowi anarchii, panującemu w części tegoż hrabstwa. Zdaje się, że rząd będzie zmuszonym z tego powodu przełożyć parlamentowi bil, upoważniający Lorda Namiestnika Irlandyi, aby na żądanie wyższéj władzy, wysłał stosowną liczbę służby policyjnéj do każdego powiatu, gdzieby się tego okazała potrzeba, i aby też powiaty ponosiły koszta ztąd wyniknąć mogące.

— O'Connell wyjechał z Dublina do wsi swojéj Derrynane.

— Mowa tronowa francuzka, któréj treść *Morning-Herald* dzisiaj udzielił, sprawiła pomyślne wrażenie na giełdzie; szczególniéj zdawało się zadowalniać, że o Hiszpanii żadnéj nie zawiera wzmianki.

Dnia 28 grudnia.

Lord Aberdeen dawał wczoraj posłuchanie Posłowi rządu Uruguajskiego, mającemu polecenie żądać pośrednictwa Anglii w sporze między rzeczypospolitą Uruguay a federacyą Argentyńską, a razem zanieść skargę na stronność sprawującego interesa angielskie w Buenos-Ayres, P. Mandeville, który jawnie sprzyja dyktatorowi Rosas, lecz który temi czasy został już zmieniony przez P. Ouseley, dotychczasowego sekretarza Poselstwa w Rio.

— Jedno z pism tutejszych zapewnia, że Królowa znowu jest przy nadziei, i że z tego powodu, w ciągu następnego lata, zapewne nie będzie mogła odbyć zamierzonéj przejażdżki po morzu.

— *Times* jest tego zdania, że zawiązanie z dworem rzymskim bliższych stosunków, wywarło pomyślny wpływ na usposobienie umysłów w Irlandyi.

— Z wykazów statystycznych przekonywamy się, że w Anglii i Walii znajduje się 609 kościołów i kaplic katolickich, w Szkocyi zaś 73. Prócz tego Anglia posiada 10 katolickich kollegiów, a Szkocya tylko jedno. Nakoniec w Anglii i Szkocyi jest 31 konwentów i klasztorów i 757 katolickich zakonników.

— Wice-admirał Austen został mianowany głównym dowódzcą stacyi Połnocno Amerykańskiéj i Zachodnio-Indyjskiéj, w miejsce wice-admirała Adam.

— Z Gibraltaru znowu donoszą, że między ludem Marokkańskim panuje wielkie wzburzenie. Mieszkańcy okręgu Angera umyślnie pozrzucali znaki graniczne na linii od Ceuty. Wice-gubernator Tangeru chciał ich za to ukarać, lecz wysłane w tym celu wojsko jego musiało wrócić nic nie sprawiwszy. Widząc to okoliczne pokolenia, złączyły się z powstańcami, a to poruszenie może się stać tém więcéj niebezpieczne, że Abd-el Kader, jak mówią, znalazł schronienie w okręgu Riffe, graniczącym z okręgiem Angera, i łatwo potrafiłby użyć tego zaburzenia stosownie do swoich widoków.

— Wczoraj, otworzony został w sądzie testament zmarłego Xięcia Angoulème, przez exekutora testamentowego, barona Billot. Dwaj dodani exekutorowie są: Xiążę Blacas i baron Montbel. Pozostały majątek wynosi niespełna 250,000 f. st. i spada na małżonkę Xięcia, z wyjątkiem 25,000 fr. przeznaczonych na nabożeństwa żałobne, 25,000 fr. dla ubogich i 22,000 fr., na różne zapisy. Po śmierci Xiężny, dwie trzecie części majątku przechodzą na synowca, reszta zaś na synowicę Xięcia.

Сѣв. Амер. Соед. Штаты.

Спорный вопросъ относительно Орегонской страны уже рѣшенъ *de facto* между Англіею и Соединенными Штатами. Жители Соединенныхъ Штатовъ, кои въ 1843 году двинулись на западъ и, преодолѣвъ неслыханныя затрудненія и опасности, а также голодъ и жажду, прошедши черезъ вѣковые лѣса, пустыни и глубокія рѣки, со своими повозками, вышеупомянутой страны, поселились при устьѣ рѣки Орегонъ. Новая сія колонія считаетъ 2,000 жителей, кои основали уже свое правленіе, избрали чиновниковъ, судей, и завели присутственное мѣсто для раздѣла земли; сверхъ сего учредили уже училища и построили нѣсколько церквей, и даже выписали изъ Нью-Іорка типографскій станокъ и паровую машину. Въ жизненныхъ припасахъ и скотѣ нѣтъ недостатка, и болѣе десяти отличныхъ мѣльницъ мелютъ муку для поселенцевъ.

— По извѣстіямъ изъ Техаса открытіе засѣданій конгресса назначено было, 2-го Декабря. По увѣренію одной изъ Техасскихъ газетъ, генералъ Густонъ получилъ отъ Сантаны письмо, отъ 17-го Октября, въ коемъ онъ, изъявляя дружественныя намѣренія, увѣряетъ, что нѣтъ повода опасаться войны съ Мексикою. Поговариваютъ также, что Англія и Франція обязались вытребовать у Мексиканскаго правительства признаніе независимости Тахаса, съ тѣмъ условіемъ, что Франція, всякое покушеніе къ присоединенію Техаса къ Американскимъ Штатамъ, будетъ почитать объявленіемъ войны.

— По полученнымъ извѣстіямъ изъ Мексики, впрочемъ еще недостовѣрнымъ, вся сѣверная часть Мексики до Ріо Гранде дель Норте, возстала противъ президента Сантаны. Говорятъ, что генералъ Ариста, съ 17,000 человѣкъ, перешелъ уже горы и подвигается къ столицѣ; отрядъ его постоянно увеличивается недоброжелательствующими Сантанѣ. Хотя извѣстія сіи, можетъ быть, преувеличены, однако же достовѣрно, что въ конгрессѣ обнаружилось сильное сопротивленіе противъ генерала Сантаны, и конгрессъ рѣшительно отказалъ въ требуемомъ полномочіи на заключеніе займа въ 3,000,000 доллеровъ на покрытіе расходовъ предполагаемой экспедиціи противу Техаса. Предложеніе это отвергнуто конгрессомъ, большинствомъ 44 голосовъ противъ 17.

— За пятьдесятъ лѣтъ предъ симъ въ цѣлой Америкѣ находился только одинъ католическій епископъ и 50 священниковъ; теперь тамъ находится 21 католическій епископъ, 1,000 священниковъ, 700 церквей и около 500 миссіонеровъ, кромѣ того находятся 48 католическихъ гимназій 21 семинарія, 36 женскихъ монастырей, и 26 сиротскихъ домовъ. Число католиковъ въ послѣдніе 10 лѣтъ удвоилось.

Stany-Zjednoczone Ameryki Północnej.

Sporna kwestya o posiadanie kraju Oregon, jest już niejako rozstrzygniętą *de facto* między Anglią a Stanami-Zjednoczonemi. Obywatele Stanów-Zjednoczonych, którzy w roku 1843 wynieśli się na zachód, pokonawszy niesłychane trudności i niebezpieczeństwa, przytém głód i pragnienie, dostali się przez lasy, stepy i wezbrane rzeki, ze swemi wozami, do pomienionego kraju i osiedli przy ujściu rzeki Oregonu. Nowe te osady liczą 2,000 mieszkańców, którzy już ustanowili między sobą rząd, obrali urzędników, sędziów, i zaprowadzili urząd podziału gruntów; przytém założyli już liczne szkoły i kilka kościołów, a w Nowym-Yorku zamówiono już drukarską prassę i machinę parową. Bydła i żywności jest podostatkiem, a kilkanaście doskonałych młynów dostarcza mąki na potrzeby kolonistów.

— Podług wiadomości z Texas, kongress miał być zagajony dnia 2-go grudnia. Według jednego z dzienników Texańskich, Jenerał Houston miał otrzymać pismo od Santany z dnia 17 październiuka, w którém tenże, ogłaszając zamiary przyjacielskie, daje pewną rękojmią, że nie należy się obawiać wojny z Mexykiem. Mówią także, że Anglia i Francya obiecały wyjednać u rządu Mexykańskiego, uznanie niepodległości Texas, z warunkiem, że to ostatnie mocarstwo, wszelką myśl połączenia się Texas że Stanami-Zjednoczonemi uważać będzie za *casus belli*.

— Według doniesień otrzymanych z Mexyku, potrzebujących jednak potwierdzenia, cała północna część Mexyku aż do Rio-Grande de la Norte, miała powstać przeciw Prezydentowi Santana. Jenerał Arista, na czele 17,000 ludzi, miał już przejść góry i posuwa się ku stolicy, a oddział jego ciągle jest zwiększany przez niechętnych Santanie. Jakkolwiek wiadomości te mogą być przesadzone, rzecz jednak pewna, że w samym kongressie objawiła się silna oppozycya przeciw Jenerałowi Santana, i kongress wręcz odmówił upoważnienia do zaciągnienia pożyczki w ilości 3 milionów dollarów na pokrycie kosztów zamierzonéj przeciw Texasowi wyprawy. Propozycya w téj mierze odrzuconą została przez kongress, większością 44 głosów przeciw 17.

— Przed pięćdziesięcią laty w całych Stanach Zjednoczonych jeden był tylko Biskup katolicki i 50 ciu xięży; teraz wyznanie to w kraju tym liczy: 21 Biskupów, około 1,000 xięży, 700 kościołów i do 500 missyonarzy. Prócz tego jest 48 gimnazyów katolickich, 21 seminaryów, 36 zgromadzeń religijnych płci żeńskiéj i 26 domów sierot. Liczba katolików od dziesięciu lat podwoiła się.

Ла Плата.

Англійскіе купцы, состоящіе въ сношеніяхъ съ южною Америкою, получили чрезъ Ливерпуль письма изъ Монтевидео, отъ 2-го Декабря, въ коихъ содержится неожиданное извѣстіе, что коммодоръ Сѣверо-Американскихъ Штатовъ, захватилъ эскадру Аргентинской республики, подъ тѣмъ предлогомъ, что одинъ Буэносъ-Айресскій шонеръ выстрѣлилъ въ контрабандное судно изъ Монтевидео, прибѣгшее подъ защиту Сѣверо-Американскаго военнаго корабля. Вмѣстѣ съ тѣмъ получено извѣстіе, что Бразильскій коммодоръ вслѣдъ за симъ объявилъ, что онъ почитаетъ блокаду конченною, такъ какъ непріятельская экадра уже не существуетъ; по этому, кажется, что предположено удалить Розаса, для возстановленія независимости оріентальной республики, или присоединенія оной къ Бразиліи.

Stany La-Plata.

Kupcy Angielscy, mający związki z południową Ameryką, otrzymali przez Liverpool listy z Montevideo, datowane 2-go października, i zawierające niespodzianą ważną wiadomość, że Kommodor Północno-Amerykański zabrał całą eskadrę Argentyńską, pod pozorem, że szoner z Buenos-Ayres strzelił do łódki kontrabandzistowskiéj z Montevideo, która schroniła się była pod działa okrętu wojennego Północno-Amerykańskiego. Otrzymano zarazem wiadomość, że Kommodor Brezylijski natychmiast potém oświadczył, iż blokadę uważa za zniesioną, z powodu, że eskadra blokująca już nie istnieje. Wszystko to zdaje się zapowiadać, że strącenie Rozasa jest zamierzone, celem uczynienia rzeczypospolitéj Orientalnéj znowu niepodległą, lub połączenia jéj z Brezyliją.

ВИЛЬНА. въ Тип. Ѳ. Гликсберга — Печ. позвол. 9-го Января 1845 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*